

Sygnatura akt IV U 187/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2020 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marta Ładzińska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 27 stycznia 2020 r. w J.

sprawy z odwołania J. D. (D.)

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 28 czerwca 2019 r., znak: (...)

przeciwko **Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego P. Terenowej w J.**

o jednorazowe odszkodowanie

I. zmienia decyzję Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 28 czerwca 2019 r., znak: (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy J. D. (D.) prawo do jednorazowego odszkodowania w związku z wypadkiem przy pracy rolniczej z dnia 6 października 2018 r. w wysokości 7 (siedmiu) % stałego uszczerbku na zdrowiu, zaliczając na poczet odszkodowania dotychczas wypłacone świadczenie;

II. **kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa.**

Sygn. akt IV U 187/19

UZASADNIENIE

Wnioskodawca J. D. złożył odwołanie od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego P. Terenowej w J. z dnia 28 czerwca 2019 r., którą organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy rolniczej, któremu uległ w dniu 6 października 2018 r.

Wnioskodawca wskazał, że organ rentowy błędnie kwalifikuje doznany przez niego uraz jako uraz związany ze stawem skokowym, podczas gdy jest to uraz kości podudzia. Wniósł o zmianę decyzji i przyznanie odszkodowania za uszczerbek na zdrowiu w wysokości przynajmniej 8%.

Strona pozwana – Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego - wniosła o oddalenie odwołania. Organ rentowy zarzucił, że podstawą decyzji był przepis art. 10 Ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, zgodnie z którym jednorazowe odszkodowanie przysługuje ubezpieczonemu, który doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku przy pracy rolniczej lub rolniczej choroby zawodowej.

J. D. w dniu 16.10.2018 r. złożył wniosek o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy rolniczej, któremu uległ w dniu 6 października 2018 r. W dniu 12.04.2019 r. lekarz rzeczoznawca ustalił uszczerbek na zdrowiu

wnioskodawcy w wysokości 3 %. Wnioskodawca złożył odwołanie od tego orzeczenia. Komisja lekarska KRUS po przeprowadzeniu badania i analizie dokumentacji w dniu 19.06.2019 r. podtrzymała orzeczenie lekarza rzeczoznawcy.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. D. jest z zawodu technikiem – mechanikiem, obecnie pracuje jako rolnik. W dniu 6 października 2018 r. podlegał rolniczemu ubezpieczeniu społecznemu. W dniu tym uległ wypadkowi przy pracy rolniczej, polegającemu na urazie podudzia prawego, który nastąpił podczas dojenia krowy.

(dowód: bezsporne)

U wnioskodawcy stwierdzono złamanie kostki bocznej podudzia prawego bez przemieszczenia.

Obecnie wnioskodawca cierpi na stan po złamaniu kostki bocznej podudzia prawego bez przemieszczenia. Wnioskodawca doznał w związku z tym urazem 7 % stałego uszczerbku na zdrowiu. Uraz dotyczy stawu skokowego, który do chwili badania przez biegłego wykazywał ograniczenie ruchomości oraz powodował dolegliwości bólowe stawu skokowego prawego po stronie bocznej. Powoduje to szereg utrudnień w normalnym funkcjonowaniu wnioskodawcy, w wykonywaniu obowiązków zawodowych i w przyszłości może być przyczyną przyspieszonego rozwoju zmian zwyrodnieniowych. W usg wykazano widoczną szczelinę złamania kostki bocznej – brak zrostu.

Uszczerbek na zdrowiu powstał w dniu 6.10.2018 r.

(dowód: dokumentacja medyczna, k – 5-7 oraz zawarta w aktach KRUS, opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii, k. 19-22)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawą żądania wnioskodawcy był przepis art. 10 Ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U. z 2015 r. poz. 704 ze zm.), zgodnie z którym jednorazowe odszkodowania przysługuje ubezpieczonemu, który doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku przy pracy rolniczej lub rolniczej choroby zawodowej.

Zgodnie z przepisem art. 11 cytowanej Ustawy:

1. Za wypadek przy pracy rolniczej uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną, które nastąpiło podczas wykonywania czynności związanych z prowadzeniem działalności rolniczej albo pozostających w związku z wykonywaniem tych czynności:

1) na terenie gospodarstwa rolnego, które ubezpieczony prowadzi lub w którym stale pracuje, albo na terenie gospodarstwa domowego bezpośrednio związanego z tym gospodarstwem rolnym lub

2) w drodze ubezpieczonego z mieszkania do gospodarstwa rolnego, o którym mowa w pkt 1, albo w drodze powrotnej, lub

3) podczas wykonywania poza terenem gospodarstwa rolnego, o którym mowa w pkt 1, zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności rolniczej albo w związku z wykonywaniem tych czynności, lub

4) w drodze do miejsca wykonywania czynności, o których mowa w pkt 3, albo w drodze powrotnej.

W niniejszej sprawie okolicznością bezsporną był fakt podlegania przez wnioskodawcę do ubezpieczenia społecznego rolników, a także fakt wypadku, któremu uległ w dniu 6.10.2018 r. Bezsporna była również okoliczność, że

przedmiotowy wypadek stanowił wypadek przy pracy rolniczej oraz okoliczność, że wnioskodawca doznał na skutek wypadku uszczerbku na zdrowiu.

Spór dotyczył wysokości tego uszczerbku. Od wysokości uszczerbku zależy natomiast wysokość odszkodowania.

Wysokość stałego uszczerbku na zdrowiu wnioskodawcy wynosi 7 %. Sąd ustalił ją na podstawie opinii biegłego sądowego – ortopedy. Biegły ortopeda stwierdził że wypadek przy pracy wnioskodawca powoduje trwały uszczerbek na jego zdrowiu w wysokości 7 %. Biegły merytorycznie i rzeczowo uzasadnił wnioski opinii, wskazując, że uraz dotyczy stawu skokowego, który do chwili badania przez biegłego wykazywał ograniczenie ruchomości oraz powoduje dolegliwości bólowe stawu skokowego lewego po stronie bocznej. Powoduje to szereg utrudnień w normalnym funkcjonowaniu wnioskodawcy, w wykonywaniu obowiązków zawodowych i w przyszłości może być przyczyną przyspieszonego rozwoju zmian zwyrodnieniowych. W usg wykazano widoczną szczelinę złamania kostki bocznej – brak zrostu.

Sąd dał wiarę opinii, albowiem była ona rzetelna, spójna, logiczna oraz sporządzona zgodnie z zasadami wiedzy.

Opinia biegłego podlega - jak inne dowody - ocenie według art. 233 § 1 k.p.c., lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny, to jest zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Nie podlega ona zatem weryfikacji w takich kryteriach, jak dowód na stwierdzenie faktów. Jednocześnie, przy ocenie biegłych lekarzy sąd nie może zająć stanowiska odmiennego, niż wyrażone w tej opinii, na podstawie własnej oceny stanu faktycznego (tak: wyrok SN z 1987.10.13, II URN 228/87, (...)). Z istoty i celu dowodu z opinii biegłego wynika przy tym, że jeśli rozstrzygnięcie sprawy wymaga wiadomości specjalnych, dowód z opinii biegłych jest konieczny. W takim wypadku Sąd nie może poczynić ustaleń sprzecznych z opinią biegłego, jeżeli jest ona prawidłowa i jeżeli odmiennie ustalenia nie mają oparcia w pozostałym materiale dowodowym. W niniejszej sprawie Sąd nie dopatrył się przesłanek podważających prawidłowość wydanych opinii.

Żadna ze stron nie złożyła merytorycznych zastrzeżeń do wydanych opinii. Strona pozwana w piśmie z dnia 9.01.2020 r. (k., 33) wprost wskazała, że podziela wnioski opinii.

W związku z powyższym, wobec ustalenia, że wnioskodawcy przyznano już zaskarżoną decyzją odszkodowanie w wysokości 2.427 zł w związku z uszczerbkiem na zdrowiu w wysokości 3 % Sąd uznał odwołanie za uzasadnione i przyznał wnioskodawcy prawo do jednorazowego odszkodowania w związku ze stałym uszczerbkiem na zdrowiu w wysokości 7%, zaliczając na jego poczet wypłaconą kwotę.

W związku z powyższym na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 1 i 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

Stroną pozwaną w niniejszym postępowaniu był Prezes KRUS. Zgodnie bowiem z przepisem art. 477 (9) 1 k.p.c. odwołanie wnosi się od decyzji organu rentowego. Organem rentowym jest zaś w sprawach dotyczących ubezpieczenia rolniczego Prezes KRUS, a nie KRUS (art. 477 (9) 1 k.p.c. w zw. z art. 477 (9) § 3³ k.p.c.).

Rozstrzygnięcie o kosztach sądowych zawarte w punkcie II wyroku znajduje oparcie w przepisie art. 108 k.p.c. oraz art. 113 w zw. z art. 96 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 98 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594). W toku postępowania wnioskodawca był zwolniony od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych, a wydatki w toku postępowania ponosił Skarb Państwa. Organ rentowy jest również zwolniony z kosztów sądowych. Z dyspozycji art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych wynika, iż nie istnieją podstawy do obciążenia kosztami strony, zwolnionej od kosztów postępowania, która proces przegrała.

Sąd w niniejszym postępowaniu wydał wyrok na posiedzeniu niejawnym, działając na podstawie przepisu art. 148 (1) k.p.c., zgodnie z którym Sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, gdy pozwany uznał powództwo lub gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów, w tym również po wniesieniu zarzutów lub sprzeciwu

od nakazu zapłaty albo sprzeciwu od wyroku zaocznego, sąd uzna - mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych - że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. W niniejszym postępowaniu żadna ze stron nie wnosiła o przeprowadzenie rozprawy a sąd – po zapoznaniu się z materiałem dowodowym uznał, że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne.

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.